

РЕШЕНИЕ

№ 175

гр. Шумен, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диана К. Георгиева

при участието на секретаря В.П.И.
като разгледа докладваното от Диана К. Георгиева Административно
наказателно дело № 20233630200548 по описа за 2023 година

Настоящото производство е образувано на основание чл.58д и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 23-1869-000008 от 16.01.2023г. на Началник сектор „ПП“ в ОД на МВР – гр. Шумен, с което на Д. А. И., с ЕГН *****, с постоянен адрес: ***** са наложени административни наказания “глоба” в размер на 200 /двеста/ лева и “лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 /шест/ месеца на основание чл.175, ал.3, предл.първо от ЗДв.П за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДв.П. Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление като неправилно и незаконосъобразно, както поради наличие на съществени процесуални нарушения в административно наказателното производство, така и поради несъобразяване с материалния закон. В съдебно заседание, жалбоподателя, редовно призован се не явява лично и не изпраща упълномощен процесуален представител. В деловодството на ШРС е постъпила молба от упълномощен представител на жалбоподателя, с която изцяло поддържа жалбата и моли за отмяна на атакуваното НП, като прилага и списък на разноските, договор за правна защита и съдействие и удостоверение за регистрация по ДДС.

Административно наказващият орган редовно призован, не изпраща процесуален представител. В деловодството на ШРС е постъпила писмена молба от упълномощен процесуален представител на АНО, в която прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение от страна на жалбоподателя

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, във връзка с чл.320 от НПК, поради което се явява процесуално **допустима**. Разгледана по същество жалбата е **основателна**, поради следните

съображения:

ШРС, след като взе в предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

На 09.06.2022г., свидетелят Н. А. Н. – служител в сектор „ПП“ при ОД МВР Шумен изпълнявайки служебните си задължения се намирал в гр. Шумен и работел по пътен контрол на бул. Славянски, до военното комендантство. Около 22,30 часа, свидетеля Н. и колегата му подали сигнал за спиране на лек автомобил „Тойота“, тъй като се движел без включени светлини, габаритни и светлини за осветяване на задния регистрационен номер. Свидателят Н. констатирал, че водач на лек автомобил „Тойота Авенсис“ с рег.№ Р77 90АН бил жалбоподателя Д. А. И.. Свидателят констатирал, че автомобила бил със служебно прекратена регистрация по чл.143, ал.10 от ЗДв.П от 22.03.2022г. За констатираните две административни нарушения свид. Н. Н. съставил Акт за установяване на административно нарушение серия ГА, № 693577/09.06.2022г. в присъствие на жалбоподателя, като посочил, че с описаните деяния е нарушил разпоредбата на: 1. чл.140, ал.1 от ЗДв.П и чл.70, ал.1, пр.1 от ЗДв.П. АУАН бил подписан от жалбоподателя без възражения. Впоследствие не се е възползвал от законното си право и не е депозирал допълнителни писмени възражения в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН. След съставяне на акта, с Докладна записка до Началника на РУ – Шумен, преписката е била изпратена за проверка по чл.10 във връзка с чл.9 от ЗМВР с оглед данни за престъпление по чл.345, ал.2 от НК. С Постановление за отказ да се образува наказателно производство от 07.12.2022г. било отказано образуването на наказателно производство. Съобразявайки материалите в преписката било издадено наказателно постановление № 23-0869-000008 от 16.01.2023г. на Началник сектор „ПП“ към ОД МВР – гр. Шумен, с което на Д. А. И., с ЕГН *****, с адрес: гр. ***** са наложени административни наказания по пункт 1 “глоба” в размер на 200 /двеста/ лева и “лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 /шест/ месец на основание чл.175, ал.3, предл.първо от ЗДв.П за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДв.П.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, от разпита в съдебно заседание на свидетеля Н. А. Н. - актосъставител, както и от присъединените на основание чл.283 от НПК, писмени доказателства.

При преценка на събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства съдът намира, че напълно следва да бъдат кредитирани показанията на свидетеля Н. Н.. Същите са непротиворечиви, последователни и кореспондират и се подкрепят от останалия събран по делото доказателствен материал.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.140, ал.1, изречение първо от ЗДв.П по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета,

които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

Съгласно чл.143, ал.10 от ЗДв.П, служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл.574, ал.11 от Кодекса за застраховането. Цитираната норма от КЗ сочи, че компетентните органи по чл.547, ал.1 от КЗ предприемат мерки за спиране от движение на моторните превозни средства и/или за налагане на съответните административни наказания, когато не е била сключена задължителна застраховка. Когато в срока по ал.10 от кодекса не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите", Гаранционният фонд уведомява органа по ал.1, т.1 да прекрати регистрацията на моторното превозно средство, което е било направено в настоящия казус.

Съдът намира, че са налице основания да се приеме, че материалният закон е приложен неправилно.

Общото събрание на съдиите от Наказателната колегия на Върховния Касационен съд и Първа и Втора Колегии на Върховния административен съд прие тълкувателно постановление по тълкувателно дело № 3 от 2022 г. по въпроса "Наказва ли се с предвиденото в чл.175, ал.3 от Закона за движението по пътищата, наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл.143, ал.10 от ЗДв.П, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство". Според решението "Не се наказва с предвиденото в чл.175, ал.3 от Закона за движението по пътищата административно наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл.143, ал.10 от Закона за движението по пътищата, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство". Мотивът е че собственикът на моторно превозно средство обективно няма как да знае кога точно е била прекратена служебно регистрацията на моторното превозно средство. Знанието за точната дата на дерегистрацията е от значение за субективната съставомерност на деянието. Обратното би довело до отговорност въз основа на предположение за знание. Едва след момента на узнаването на факта на прекратяването на регистрацията собственикът е длъжен да съобрази поведението си с дерегистрацията на моторното превозно средство и с породените от нея правни последици.

Тълкувателните решения са задължителни за съдилищата. С настоящото се уеднаквява противоречивата до момента съдебна практика.

Доколкото настоящият състав е длъжен да се съобрази с горното становище на ВКС и ВАС, следва да приеме, че нарушението не е осъществено от субективна страна. Не са ангажирани доказателства за това водачът да е знаел, че превозното средство е със служебно прекратена регистрация.

Налагането на наказание, за нарушение, което не е безспорно доказано да е извършено, представлява неправилно приложение на материалния закон и налага НП да

бъде отменено.

При този изход на спора, на основание чл.63д от ЗАНН право на разноси има жалбоподателят. Същият е доказал реалното заплащане на 480 лева /с ДДС/ адвокатски хонорар за процесуално представителство в производството. Въззиваемата страна е направила възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар, като в тази връзка следва да се отбележи, че с оглед действителната фактическа и правна сложност на делото следва да се присъди минималния размер съгласно чл.18, ал.2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

В случая уговореният и заплатен размер от 480 /с ДДС/ лева не надвишава минималните размери, предвидени в чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения в приложимата редакция за процесуално представителство, при материален интерес до 1 000 лева, поради което следва да се присъди в полза на жалбоподателя сумата в пълния претендиран размер /с ДДС/. Сумата следва да се присъди в тежест на административно наказващият орган и да се заплати от последния по сметка на жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0869-000008 от 16.01.2023г. на Началник Сектор „ПП“ при ОД МВР Шумен, с което на Д. А. И., с ЕГН *****, с адрес: ***** са наложени административни наказания “глоба” в размер на 200 /двеста/ лева и “лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 /шест/ месец на основание чл.175, ал.3, предл.първо от ЗДв.П за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДв.П, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА ОД МВР - Шумен да заплати на Д. А. И., с ЕГН *****, с адрес: ***** сумата от 480 /четиристотин и осемдесет/ лева, представляваща изплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____